

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

In the merit of our soldiers and hostages

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the Ra'anana Kollel

Vayakhel 5785

Shabbat Times 17:33 18:30

Issue 76

"Vayakhel Moshe", "and Moshe gathered the entire community of Israel" in order to instruct them of their task to build a Mishkan, a house, for Hashem's presence to dwell in. Rashi explains that this event took place on the day after Yom Kippur, after Moshe returned from Mount Sinai with the second set of Tablets containing the Ten Commandments, after the first ones had been destroyed due to their sin of the golden calf. Until this point, Hashem had no desire to live amongst the people. He was angry at them due to the enormity of the sin they had committed. However, the power of Yom Kippur is great and Hashem, on that day, told Moshe that He had forgiven them as Moshe requested!

One would think that the news of their forgiveness would be cause for celebration. Yom Kippur was the day when the Jewish people went from being outcasts to being a holy people again. Yet the very next day, Moshe tasks the people with building a Mishkan. This Mishkan was exceedingly intricate. The people needed to donate the raw materials to then fashion them into a holy Ark, a golden table, a beautiful menorah, an altar, and they needed to craft the beams, curtains and skins that would create the structure of the Mishkan. Overnight, the Jewish people went from absolution and forgiveness, to rolling up their sleeves to embark on very manual work that lasted a few months until the task was completed.

We just celebrated Purim last week. Purim is a national holiday when we take off from our usual work routine, in order to celebrate with good food, singing and dancing! Our salvation from death to life was a valid reason to "take the day off" and enjoy life.

Why then, when we went from spiritual death to life, when Hashem forgave us our sins on that first Yom Kippur, were we not given the day off, to eat and drink and be merry? The opposite occurred! We were given extra work to do the moment we received our forgiveness! Why is Yom Kippur celebrated by receiving extra work and yet Purim is celebrated with food and

cheer?

The answer is obvious. Purim was a day of physical salvation, whereas Yom Kippur was a day of spiritual salvation. Hashem saved our physical lives by thwarting Haman's plans and therefore our bodies must rejoice and give thanks to Hashem for His miraculous intervention.

That first Yom Kippur was when Hashem saved our souls. Had we not been forgiven for that grievous sin, we would have ceased to be Hashem's holy nation. Hashem would have rebuilt His nation through Moshe, while we would have been spiritually lost forever. Therefore, we celebrate Yom Kippur with our souls, not with our bodies.

When we celebrate with our bodies, we give the body "the day off" to have a bit of fun. Good food, good wine, singing and dancing is the perfect "spa day" for the body. However, none of these indulgences are of any use to the soul. Our souls do not crave these activities whatsoever. What the soul craves is mitzvot! The soul desires to engage in spiritual work. What greater pleasure can there be for our souls than to build a Mishkan, a house, to bring Hashem closer into our lives?!

Yes, the Jewish people deserved "a day off" after receiving forgiveness on Yom Kippur. The best day off imaginable occurred that day when Moshe gave us the mission to build a Mishkan for Hashem. And although it meant two and a half months of manual work, this was music for our souls and it was the best reward imaginable.

Perhaps this is why we too find that the days after Yom Kippur are incredibly busy ones. For we are busy with mitzvot! From the moment Yom Kippur is over, we busy ourselves with building the sukkah. The next couple days we are busy buying the lulav and etrog and preparing for the Yom Tov meals. The Torah allows us to mimic the busyness that the Jewish people merited on the day after that first Yom Kippur.

The message is clear. There is no greater privilege or time spent than performing mitzvot to bring us closer to Hashem!

✨ **Kimcha DePischa – Giving from the Heart!** ✨

As Pesach approaches, let's fulfill the mitzvah of Kimcha DePischa, providing essentials for families in need to celebrate a joyful, dignified Seder. On the night we celebrate freedom and unity, let's ensure no one is left behind.

💡 **When we give from the heart, we invite joy and blessings into our lives.**

Scan the barcode to donate now!

Chag Kasher V'Sameach from RCK! 🌸 🍷 🥰

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת "ויקהל" התשפ"ה

זמני השבת

17:33

18:30

גליון 76

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבעי יגל שליט"א לשאלות **0584810910**

שאלה: אבי שיחי' הגיע ב"ה לגבורות ואף ליותר, אך הוא נמצא במצב 'סיעודי'. לכן מתגורר עמו בדירה עובד זר (גוי) שמטפל בכל צרכיו ואף מבשל לו את מאכליו. שאלתי היא: איך אני מסתדר עם הבעיה של 'בישולי גויים'? שמעתי דעות ועצות שונות מכל מיני רבנים, אך תשובה ברורה לא קיבלתי. אשמח אם הרב יוכל לעשות סדר בעניין.

תשובה:

מצב כזה הוא אכן מצב של 'שעת הדחק' מאחר שלבקש מבני המשפחה להגיע אל בית האבא כל פעם שצריכים לבשל בעבורו הוא טרחה גדולה שאין יכולים לעמוד בה, וכמו כן לקנות ולהזמין עבור האבא אוכל מבושל זוהי הוצאה כספית לא מבוססת כלל ועיקר, ולכן אנו נזקקים להיתרים כאלה ואחרים ולהשתמש ב'כחא דהיתרא' להסדיר עניין זה.

להלן אפרט כמה היתרים בעניין זה, אך מומלץ שלגופו של מקרה יש להתייעץ עם רב המכיר את המציאות ואת האפשרויות השונות כדי למצוא את הפתרון המתאים ביותר גם מבחינה הלכתית וגם מבחינה מעשית.

א) אם הדבר אפשרי, ידליק האב את האש / תנור, לפני תחילת כל בישול / אפייה.

ב) אם דבר זה אינו אפשרי, ישנה אפשרות כל כמה ימים להדליק נר נשמה הדולק למספר ימים ולצוות את העובד הזר שידליק את הכיריים שעל הגז ע"י העברה מאש זו. פתרון זה אפשרי כאשר האב הזקן במצב שבו הוא יכול להשגיח על מעשיו של העובד, עכ"פ בגדר 'יוצא ונכנס'. כמובן, אין פתרון זה רלוונטי לאפייה / צלייה בתנור (וכיום בעידן ה'בית החכם' ניתן לפתור זאת ע"י הדלקת התנור / האש מרחוק ע"י אפליקציה).

ג) נחלקו הפוסקים האם יש בישולי גויים ב'בישול' ב'מיקרוגל'. ויש מי שהורה שבשעת הדחק כגון זו ניתן לסמוך על כך שאין חשש 'בישולי גויים' במיקרוגל. ויש לשים לב להשגיח על כך שהמאכלים עצמם כשרים, ואין הגוי קונה מכניס הביתה מוצרים לא כשרים....

יש לציין גם את ההלכה הפשוטה שאין איסור בישולי גויים אלא במאכלים שנתמלא בהם שני התנאים (דלהלן: 1) מאכל הראוי לעלות על שולחן מלכים. 2) מאכל שאינו ראוי להיאכל כמות שהוא חי. ולכן במרק עגבניות למשל, אין איסור בישולי גויים כיוון שעגבניות ראויות להיאכל כמות שהם גם ללא בישול.

"וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי קנאת איש מרעהו גם זה הבל" - גם הקרבן של הבל זה היה קנאת איש מרעהו.

למדנו כאן מסר חשוב יותר והוא שהתורה אומרת שכשאתה הולך להביא נדבה שזה לא יהיה חיקוי אלא זה יהיה מעצמו, קחו מאתכם, ולמרות שאתה יכול לתת אם זה מגיע מתוך חיקוי זה לא נקרא מאתכם. וזה נוגע בעצם לכל עבודת ה' שלנו.

הרב דסלר במכתב מאלוהו (ח"ג עמוד 133) שואל מדוע גרם הקב"ה לחורבן יהדות אירופה בזמן השואה? הרי הכל נחרב, ישיבות, תלמודי תורה, גדולי תורה, אדמו"רים, צדיקים, קדושים, הכל חרב ושם.

אומר הרב דסלר, לפעמים מגיע מצב שיש הרבה תורה בישראל, הרבה מצוות, אבל מגיע מצב של 'מלומדה', כולם כמו כולם, והקב"ה רוצה שהאדם יבנה את העולם הפנימי שלו. ולכן הוא לוקח את המסגרות החיצוניות, ישיבות, תלמודי תורה, בתי מדרשות, גדולי ישראל, כדי שהאדם יהיה חייב לבנות מעצמו. הוא מוסיף, שאפילו שמפסידים הרבה כמות אבל חביב לקב"ה מעט האיכות שאדם עושה מעצמו על כמות, כך הוא מאריך בזה.

זה - אומר הכלי יקר - "קחו מאתכם", ה' יזכנו.

שאלה: ראיתי אילנות מלבלבים.

האם ניתן כבר לברך ברכת האילנות, או שצריך לחכות דווקא לימי חודש ניסן?

תשובה:

יש בדבר מחלוקת, יש אומרים שיש לברך דווקא בחודש ניסן, ויש אומרים שאין חייבים בחודש ניסן אלא שברך כלל האילנות מלבלבים בחודש ניסן.

ולכן אילו היה הנידון לברך על הלבוב של האילנות בחודש אייר, היה ניתן להורות לברך, אבל כעת שניתן לחכות לימי ניסן ולברך לפי כולם, אין להורות לברך לפני כן, אלא להמתין ליום שלישי ראש חודש ניסן ואילך.

שאלה: האם צריך לתת קמחא דפסחא בעבור כל אחד מבני הבית בנפרד כמו במתנות לאביונים ומחצית השקל?

תשובה: קמחא דפסחא הוא מנהג יפה לשמח נזקקים שיוכלו לשבת בליל הסדר ולחוג את ימי החג בהרחבה ובנחת, ובכך גם הנותנים יוכלו לחגוג בנחת, שהרי מי יכול לחגוג כאשר הוא יודע שיש משפחות שאין להם מספיק מוצרים לימי החג? עם זאת, אין צורך לתת עבור כל אחד בנפרד, אלא כל בית אב נותן קמחא דפסחא.

RAANANA COMMUNITY KOLLEL

קשעה טובה ואוצרות
אנו שמחים להזמין אתכם לסיום תוכנית מתמידים

סיום תוכנית מתמידים
20:00
מוצ"ש כב' אדר 22/3

חלוקת הפרסים

אחוזת 198 רעננה

"קחו מאתכם תרומה לה".

הרב שמואל בלייכברד שליט"א

התורה מתארת שהתרומה צריכה להיות מאתכם, כלומר שכל אחד יביא את התרומה מעצמו.

והקושיא עולה מאלוהי הרי ודאי שהתרומה צריכה להגיע ממני, מדוע צריך לצוות על בני ישראל שיביאו תרומה מאיתם?

אלא אומר הכלי יקר, התורה אומרת שזה יבוא 'מאתכם', הכוונה היא שזה יגיע מרצון עצמי ולא מתוך חיקוי לאחרים, אלא כל אחד יעשה את המעשה מעצמו.

בפסוק כתוב שהבל מת בלי ילדים. ומסביר רבינו בחיי שהסיבה שהוא מת ללא ילדים היא בגלל שכתוב "והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלביהן", הוא לא התעורר מעצמו להביא קרבן, הוא רק ראה את קין ואז הוא התעורר אחרי קין, זה שהוא לא התעורר מעצמו אלא זה היה חיקוי של קין. ולכן זה לא הגן עליו וקין הרג אותו.

והוא מוסיף ואומר, שזה מרומז בפסוק בקהלת (ד' ד'), שלמה המלך אומר: